

steriets Politik i Almindelighed har været, økonomisk set.

For indeværende Aar er den højtærede Finansminister nogenlunde tilfreds — jeg tør dog maaske pointere: kun nogenlunde — med det Resultat, som foreligger i Finanslovsforslaget, men den højtærede Minister gjorde jo adskillige Reservationer med Hensyn til det, der skulde til, for at dette Budget kunde antages at holde. Jeg skal ikke komme ind paa ret mange Enkeltheder, da jeg bifalder, at man lader Folketinget om Detailbehandlingen af Finansloven. Men jeg skal dog sige, at naar den højtærede Finansminister mente, at Boligbyggeriets Konto vilde blive mindre paa næste Aars Til lægsbevillingslov, saa forekommer det mig, at den højtærede Finansminister ikke ser, hvilken Vej vi i Øjeblikket gaar i økonomisk Henseende i Danmark, og saa maa den højtærede Finansminister mene, at Boligspørgsmaalet er et Spørgsmaal, som det offentlige ikke skal beskæftige sig med i det kommende Aar. Men dér vil jeg erklære mig ganske uenig med den højtærede Minister. Jeg tror, at Boligspørgsmaalet bliver et af de Spørgsmaal, som Rigsdagen ikke kan undlade at beskæftige sig med i det kommende Aar og beskæftige sig med paa den Maade, at det kommer til at koste Samfundet Penge og medfører Udgifter paa Til lægsbevillingsloven. Men jeg har her Lejlighed til at konstatere, at man fra den højtærede Finansministers Side i Øjeblikket fastlægger et Budget, hvor en af Forudsætningerne for, at det kan ventes at holde, er denne, at det kommende Aar vil bringe mindre Udgifter til Boligbyggeri for det offentlige end tidligere. Trods det, at vi i Øjeblikket er inde i en Prisstigningsperiode for Boligbyggeriet, som har bragt Fortvivlelse ind i alle de Menneskers Sind, som skal beskæftige sig med den Sag, og trods det, at der er Prisstigning paa Materialer og større Vanskeligheder ved Prioritering, ved alle de Ting, der skal til for at fremstille Boliger, erklærer den højtærede Finansminister, at Boligbyggeriets Forhold til det offentlige er heldigvis i Afvikling, den Sag behøver vi ikke at tænke noget videre paa til næste Aar. Maa jeg tilføje, at hvis Tallene i det foreliggende Finansbudget i Almindelighed er baseret paa lignende Forudsætninger, er jeg bange for, at det ikke kommer til at se saa godt ud med Regnskabet, naar Aaret er til Ende. Men i øvrigt skal jeg ikke komme ind paa en Detaildebat om Budgettets Tal eller de Bevillinger, der findes paa Budgettet. Jeg har kun villet gøre disse Bemærkninger i An-

ledning af Udtalelser fra den højtærede Finansminister.

Jeg skal dernæst fremsætte nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører for Venstre. Jeg har allerede nævnt, at det forekommer mig, at den ærede Ordfører fremsatte en Del Udtalelser af overraskende almindelig Natur. Det kan naturligvis være nyttigt ved Landstingets Behandling af Finansloven at fremhæve de almindelige gode borgerlige Dyder, som Menneskene bør befatte sig paa; det er aldrig nogen Skade til; men vi kan i og for sig gøre det ved en hvilken som helst Lejlighed og paa et hvilket som helst Sted, saa jeg for mit Vedkommende skal undlade at benytte første Behandling af Finansloven i Landstinget til at fremsætte saadanne almindelige Talemaader om, hvorledes Menneskene bør være, naar de er gode og dydige. Men den ærede Ordfører for Venstre mente jo, at vi burde alle sammen spare og nedsætte vore Krav til Livet og ikke forlange højere Løn, finde os i Prisstigninger, naar de kom, og ikke af den Grund blive utaalmodige. Mange andre Ting mente den ærede Ordfører ogsaa, at vi nu burde befatte os paa, og jeg kan vist sige, at de Dele af Befolkningen, som den ærede Ordfører i særlig Grad havde i Tanker med alle disse Formaninger, det var to Grupper af Befolkningen, nemlig Lønarbejderne og Tjenestemændene; navnlig beskæftigede den ærede Ordfører sig jo i ikke ringe Omfang med Tjenestemændene. Ja, et Medlem af det nuværende Regeringsflertal kan jo let føle sig fristet til at holde saadanne Moraltaler til Lønarbejderne og Tjenestemændene; for Lønarbejderne og Tjenestemændene har jo ikke haft nogen særlig Grund til at føle sig tilfredse med den Stilling, som Regeringen har indtaget overfor dem; det er indrømmet. Tjenestemændene og Arbejderne har overalt, hvor Regeringen har haft Lejlighed til at tage Stilling til deres Interesser, mærket en kold Afvisning; og hvis man i sidste Øjeblik var i Stand til at bøde noget paa den Stemning, der er opstaaet, vilde der være vundet noget nu lige før Valget. Jeg forstod, at den ærede Ordfører for Venstre hele Tiden tænkte paa det sig nærmende Valg til Folketinget. Den ærede Ordfører erklærede saaledes, at 8 Timers Arbejdsdagen for Arbejderne var noget, som var galt, det vilde ikke være til Velsignelse hverken for dem eller for os andre. Ja, hvis den ærede Ordfører med „os andre“ tænkte paa de Samfundsklasser, der i Almindelighed beskæftiger Arbejderne, erhverver deres Arbejdskraft mod en bestemt Betaling, altsaa hører til